

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-05-88/2-PT
Datum: 9. septembar 2009.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM II

U sastavu: **sudija Carmel Agius, predsjedavajući**
sudija O-Gon Kwon
sudija Kimberly Prost, pretpretresni sudija

Sekretar: **g. John Hocking**

Odluka od: **9. septembra 2009.**

TUŽILAC

protiv

ZDRAVKA TOLIMIRA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU RADOVANA KARADŽIĆA ZA PRISTUP
POVJERLJIVIM MATERIJALIMA U PREDMETU *TOLIMIR***

Tužilaštvo
g. Peter McCloskey

Optuženi
Radovan Karadžić

Optuženi
Zdravko Tolimir

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu Radovana Karadžića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu *Tolimir*" (dalje u tekstu: Zahtjev), koji je 20. aprila 2009. podnio optuženi Radovan Karadžić i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

1. Karadžić u svom Zahtjevu traži da mu se tokom pretpretresnog i pretresnog postupka omogući pristup povjerljivom materijalu u predmetu *Tužilac protiv Tolimira* (dalje u tekstu: predmet *Tolimir*),¹ uključujući (a) sve povjerljive transkripte svjedočenja na zatvorenim i djelimično zatvorenim sjednicama; (b) sve transkripte pretresa na zatvorenim sjednicama; (c) sve povjerljive dokazne predmete; i (d) sve povjerljive *inter partes* dokumente i podneske i sve povjerljive odluke Pretresnog vijeća.² On tvrdi da Zahtjev podnosi ovom Pretresnom vijeću u skladu s pravilom 75(G)(i) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik).³
2. Karadžić tvrdi da postoji značajno geografsko i vremensko preklapanje između njegovog predmeta i predmeta *Tolimir* i da se optužnice u oba predmeta odnose na zločine za koje se navodi da su počinjeni u Srebrenici 1995. godine.⁴ On takođe tvrdi da je traženi materijal od ključne važnosti za djelotvornu istragu i pripremanje njegove teze odbrane budući da se direktno tiče tvrdnje tužilaštva da je on učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu (dalje u tekstu: UZP) i da se "očekuje da će doći do značajnog preklapanja" svjedoka koji će svjedočiti u oba predmeta.⁵ On dalje tvrdi da načelo jednakosti sredstava iziskuje da mu se omogući pristup traženom materijalu.⁶
3. Najzad, Karadžić traži da mu Pretresno vijeće, budući da je postupak u predmetu *Tolimir* u toku, na kontinuiranoj osnovi odobri pristup tokom pretpretresnog i pretresnog

¹ Zahtjev, par. 1.

² Ibid., par. 1.

³ Ibid., par. 12.

⁴ Ibid., par. 6–7.

⁵ Ibid., par. 10.

⁶ Ibid., par. 11.

postupka.⁷ On takođe tvrdi da će se pridržavati svih zaštitnih mjera koje su već na snazi za materijal koji traži iz predmeta *Tolimir*.⁸

4. Optuženi Zdravko Tolimir je 4. maja 2009. dostavio "Odgovor na Zahtjev Radovana Karadžića za pristup povjerljivim materijalima", čija je verzija na engleskom jeziku zavedena 8. maja 2009. (dalje u tekstu: Tolimirov odgovor).

5. Tolimir tvrdi da je Zahtjev utemeljen i da Karadžiću treba odobriti pristup svim povjerljivim materijalima, kao i materijalima koji su povjerljivi i *inter partes*;⁹ i da u stvari nije bilo nikakvog osnova za određivanje povjerljivog statusa za neke materijale.¹⁰

6. Tužilaštvo je 4. maja 2009. dostavilo "Odgovor tužilaštva na Zahtjev Radovana Karadžića za pristup cjelokupnom povjerljivom materijalu" (dalje u tekstu: Odgovor tužilaštva).

7. Tužilaštvo tvrdi da, budući da nikakav dokazni materijal još nije uvršten u spis u predmetu *Tolimir*, nema povjerljivog dokaznog spisa koji bi trebao biti dostupan Karadžiću;¹¹ i da Karadžić nema legitiman interes u vezi s proceduralnim pitanjima ili pitanjima koja se tiču isključivo optuženog.¹²

8. Tužilaštvo navodi da će, ukoliko Vijeće namjerava odobriti pristup Karadžiću, zatražiti izdavanje naloga kojim bi se zaštitila bezbjednost svjedoka i sigurnost osjetljivih informacija.¹³ Tužilaštvo bi navelo Sekretarijatu povjerljivi *inter partes* dokazni materijal kojem Karadžiću ne bi odmah bio omogućen pristup, odnosno, materijal na osnovu pravila 70 za koji je potrebna saglasnost davaoca i eventualno zaštićenih svjedoka u predmetu *Tolimir* koji mogu biti pozvani u predmetu *Karadžić* i za koje odgođeno objelodanjivanje može biti opravdano.¹⁴ Pored toga, tužilaštvo tvrdi da pristup *ex parte* materijalu ne treba odobriti pošto u Zahtjevu nisu navedeni nikakvi konkretni razlozi koji bi zadovoljili viši standard koji se traži za taj materijal.¹⁵

⁷ *Ibid.*, par. 14.

⁸ *Ibid.*, par. 5.

⁹ Tolimirov odgovor, par. 2.

¹⁰ *Ibid.*, par. 3.

¹¹ Odgovor tužilaštva, par. 8.

¹² *Ibid.*, par. 8.

¹³ *Ibid.*, par. 9.

¹⁴ *Ibid.*, par. 9.

¹⁵ *Ibid.*, par. 10–12.

9. Tužilaštvo tvrdi da Karadžić nije pokazao nikakvu legitimnu forenzičku svrhu za pristup svim transkriptima pretresa na zatvorenim sjednicama i svim povjerljivim *inter partes* dokumentima i podnescima, kao i svim povjerljivim odlukama Pretresnog vijeća.¹⁶ Tužilaštvo tvrdi da Karadžić ne pokušava pokazati zbog čega bi mu taj materijal pomogao u pripremama za suđenje i da se, zbog odsustva bilo kakvog opravdanja, može smatrati da Zahtjev predstavlja "traženje naslijepo".¹⁷

II. MJERODAVNO PRAVO

10. U praksi Međunarodnog suda je ustaljeno da strana u postupku uvijek ima pravo da zatraži materijal iz bilo kog izvora, uključujući neki drugi predmet pred Međunarodnim sudom, koji joj može pomoći u pripremanju svoje teze ukoliko navede traženi materijal ili ga opiše po njegovoj opštoj prirodi i ako pokaže legitimnu forenzičku svrhu tog pristupa.¹⁸ Što se tiče povjerljivog *inter partes* materijala, strana koja traži pristup mora pokazati legitimnu forenzičku svrhu za to tako što će pokazati postojanje neksusa između predmeta podnosioca zahtjeva i predmeta iz kog potiče traženi materijal, pri čemu se taj neksus sastoji od geografskog, vremenskog ili nekog drugog bitnog preklapanja između dva predmeta.¹⁹ Takav pristup može biti odobren ukoliko se Pretresno vijeće uvjerilo da je strana u postupku koja traži pristup pokazala da će dotični materijal vjerovatno bitno pomoći podnosiocu zahtjeva da pripremi svoju tezu ili da barem postoje dobri izgledi za to.²⁰

11. Što se tiče povjerljivog materijala podnesenog na *ex parte* osnovi, praksa Međunarodnog suda nalaže podnosiocu zahtjeva da zadovolji viši standard u pokazivanju

¹⁶ *Ibid.*, par. 13.

¹⁷ *Ibid.*, par. 13.

¹⁸ *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-A, Odluka po zahtjevu Radovana Karadžića da mu se dozvoli pristup povjerljivom materijalu iz predmeta *Dragomir Milošević*, 19. maj 2009. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Karadžićem), par. 7, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-28/1-A, Odluka po zahtjevu Momčila Perišića za pristup povjerljivom materijalu u predmetu *Dragomir Milošević*, 27. april 2009. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Milošević* od 27. aprila), par. 4; *Tužilac protiv Milana Martića*, predmet br. IT-95-11-A, Odluka po zahtjevu Jovice Stanišića za pristup povjerljivom svedočenju i dokaznim predmetima u predmetu *Martić*, na osnovu pravila 75(G)(i), 22. februar 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Martić*), par. 9; *Tužilac protiv Krajnišnika*, predmet br. IT-00-39-A, Odluka po "Zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima u predmetu *Krajnišnik*", 21. februar 2007 (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Krajnišnik*), str. 4. V. takođe *Tužilac protiv Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Odluka po zahtjevu Jovice Stanišića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu *Karadžić*, 20. maj 2009. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Jovicom Stanišićem), par. 4; *Tužilac protiv Stanišića i Župljanina*, predmet br. IT-08-91-PT, Odluka po zahtjevu Stojana Župljanina za pristup povjerljivom materijalu u predmetima *Krajnišnik*, *Mrđa*, *Stakić i Brđanin*, 24. april 2009. (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa Župljaninom), par. 11.

¹⁹ Odluka u vezi s Karadžićem, par. 8; Odluka u predmetu *Milošević* od 27. aprila, par. 5; Odluka u predmetu *Martić*, par. 9; Odluka u predmetu *Krajnišnik*, str. 4. V. takođe Odluka u vezi s Jovicom Stanišićem, par. 7; Odluka u vezi sa Župljaninom, par. 11.

legitimne forenzičke svrhe za njegovo objelodanjivanje u svjetlu posebnih faktora povjerljivosti vezanih za taj materijal.²¹

12. Pored toga, za materijal koji se dostavlja na osnovu pravila 70, strane u postupku moraju pribaviti saglasnost davaoca da bi dotični materijal ili njegov izvor mogli biti objelodanjeni nekom drugom optuženom pred Međunarodnim sudom.²² To će biti slučaj čak i ako su davaoci na osnovu pravila 70 dali saglasnost za objelodanjivanje dotičnog materijala u jednom ili više ranijih predmeta.²³

13. Najzad, pravilo 75(F)(i) predviđa da, kad su u nekom postupku pred Međunarodnim sudom (dalje u tekstu: prvi postupak) za neku žrtvu ili svjedoka određene zaštitne mjere, te zaštitne mjere ostaju na snazi, *mutatis mutandis*, u svakom drugom postupku pred Međunarodnim sudom (dalje u tekstu: drugi postupak) ili u nekoj drugoj jurisdikciji dok god ne budu ukinute, izmijenjene ili pojačane u skladu s procedurom predviđenom pravilom 75. Pravilo 75(G) (i) dalje predviđa da se strana u drugom postupku koja želi da se zaštitne mjere određene u prvom postupku ponište, izmijene ili pojačaju mora obratiti vijeću koje rješava u prvom postupku, bez obzira na njegov sastav.

III. DISKUSIJA

14. Pretresno vijeće najprije podsjeća na "Odluku po Zahtjevu Radovana Karadžića da mu se dozvoli pristup povjerljivom materijalu iz predmeta *Dragomir Milošević*", koju je 19. maja 2009. donijelo Žalbeno vijeće (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Karadžićem), kojom je riješeno po analognom zahtjevu. Pretresno vijeće se slaže s tom odlukom.

15. Pretresno vijeće primjećuje da se u Zahtjevu precizira da Karadžić traži pristup cjelokupnom povjerljivom *inter partes* materijalu u predmetu *Tolimir*²⁴ i uvjerenio je da je Karadžić dovoljno precizno identifikovao traženi materijal. Ni na jednom mjestu u Zahtjevu

²⁰ Ibid.

²¹ *Tužilac protiv Radoslava Brđanina*, predmet br. IT-99-36-A, Odluka po zahtjevu Miće Stanišića za pristup svim povjerljivim materijalima iz predmeta *Brđanin*, 24. januar 2007., par. 14. V. takođe Odluka u vezi sa Župljaninom, par. 11; Odluka u vezi s Jovicom Stanišićem, par. 8.

²² Odluka u vezi s Jovicom Stanišićem, par. 9; *Tužilac protiv Gotovine i drugih*, predmet br. IT-06-90-T, Odluka po zahtjevu Radovana Karadžića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu *Gotovina i drugi*, 12. maj 2009. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Gotovina*), par. 5; Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 5–6. V. takođe Odluka u predmetu *Karadžić*, par. 15; Odluka u predmetu *Milošević* od 27. aprila, par. 13.

²³ Odluka u vezi s Jovicom Stanišićem, par. 9; Odluka u predmetu *Gotovina*, par. 5; Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 6.

²⁴ Zahtjev, par. 11.

optuženi ne traži pristup *ex parte* materijalu. Iz tog razloga, Pretresno vijeće neće donijeti nikakav zaključak u tom pogledu.

16. Kada je riječ o postojanju legitimne forenzičke svrhe pristupa traženom materijalu, Pretresno vijeće se slaže da između dva predmeta postoji značajan činjenični neksus, budući da su događaji o kojima je riječ u predmetu *Tolimir* blisko vezani za optužbe kojima se tereti Karadžić. Konkretno, za Tolimira se navodi da je zajedno sa Karadžićem bio učesnik UZP-a koji je za cilj imao prisilno premještanje ili deportaciju stanovništva, bosanskih Muslimana iz Srebrenice i Žepe i ubistvo vojnospособnih muškaraca Muslimana iz Srebrenice.²⁵ S druge strane, u Trećoj izmijenjenoj optužnici protiv Karadžića navodi se da je Karadžić u periodu od 11. jula do 1. novembra 1995. učestvovao u UZP-u koji je za cilj imao "eliminisanje bosanskih Muslimana u Srebrenici ubijanjem muškaraca i dječaka i prisilnim premještanjem žena, djece i nekih staraca iz Srebrenice".²⁶ U svjetlu gore navedenog, Pretresno vijeće se uvjerilo da postoji značajan činjenični neksus između predmeta *Karadžić* i *Tolimir*, koji opravdava davanje Karadžiću pristupa materijalu navedenom u kategorijama (a) i (c) Zahtjeva, odnosno, svim povjerljivim *inter partes* transkriptima sa zatvorenih i djelimično zatvorenih sjednica i svim povjerljivim *inter partes* dokaznim predmetima u predmetu *Tolimir*.

17. Kada je riječ o materijalu navedenom u kategorijama (b) i (d) Zahtjeva, odnosno, svim transkriptima pretresa na zavorenim sjednicama i svim povjerljivim *inter partes* dokumentima i podnescima, kao i svim povjerljivim odlukama Pretresnog vijeća, Pretresno vijeće podsjeća da strana u postupku koja traži pristup ima obavezu da izbjegava "traženje naslijepo".²⁷ U ovom slučaju, Pretresno vijeće smatra da Zahtjevom nije učinjena ta zloupotreba. Pretresno vijeće konstatuje da će Karadžić, ako mu se omogući pristup dokumentima, podnescima, odlukama i transkriptima pretresa u vezi s povjerljivim dokaznim materijalom u predmetu *Tolimir*, biti u stanju da bolje shvati i koristi povjerljivi dokazni materijal.²⁸ U skladu s praksom Međunarodnog suda, mjerodavan standard je samo to da li postoje "dobri izgledi" da će povjerljivi materijali suštinski pomoći strani koja traži pristup da pripremi svoju tezu i da se ne traži od "optuženih koji traže pristup *inter partes* povjerljivim materijalima u drugim predmetima [...] da navedu konkretan razlog zbog postoji

²⁵ Optužnica u predmetu *Tolimir*, par. 27, 35, 71.

²⁶ Treća izmijenjena optužnica u predmetu *Karadžić*, par. 20.

²⁷ *Tužilac protiv Envera Hadžihasanovića i drugih*, predmet br. IT-01-47-AR73, Odluka po žalbi na odbijanje zahtjeva da se odobri pristup povjerljivim materijalima iz drugog predmeta, 23. april 2002., str. 3.

²⁸ V. Odluka u vezi s Karadžićem, par. 11.

vjerovatnoća da će baš svaki od tih materijala biti od koristi".²⁹ Načelo jednakosti sredstava takođe iziskuje da Vijeće pruži Karadžiću mogućnost da shvati postupak i dokaze i ocjeni njihovu relevantnost za svoju tezu, što važi i za tužilaštvo.³⁰ Shodno tome, kada se Karadžiću omogući pristup materijalu u kategorijama (a) i (c) Zahtjeva, koji čine povjerljivi dokazni predmeti i svjedočenja sa zatvorenih i djelimično zatvorenih sjednica, njega ne bi trebalo sprečavati da dobije pristup dokumentima, podnescima, odlukama i transkriptima pretresa koji se mogu ticati tih povjerljivih dokaza.³¹ Pretresno vijeće odobrava Karadžićev zahtjev za pristup materijalu navedenom u kategorijama (b) i (d) Zahtjeva. Međutim, Vijeće napominje da će, kako je primijetilo Žalbeno vijeće,³² tužilaštvo i Tolimir imati mogućnost da podnesu Pretresnom vijeću zahtjev za eventualne dodatne zaštitne mjere, ako to smatraju potrebnim.

18. Pretresno vijeće napominje da bi određeni povjerljivi *inter partes* materijal mogao spadati u kategoriju pravila 70. Praksa Međunarodnog suda je da taj materijal ne bi trebalo objelodaniti Karadžiću i njegovom timu odbrane ukoliko njegov davalac na to ne pristane.

19. Kada je riječ o zaštićenim svjedocima za koje odgođeno objelodanjivanje može biti opravdano, Pretresno vijeće podsjeća na Odluku u vezi s Karadžićem, u kojoj je konstatovano da je:

Pretresno vijeće koje rješava predmet *Karadžić* u najboljoj poziciji da na osnovu pravila 69 Pravilnika ocjeni da li postoje izuzetne okolnosti koje opravdavaju odgođeno objelodanjivanje materijala u vezi sa svjedocima tužilaštva. S obzirom na činjenicu da je tužilac bio dužan da spisak svojih svjedoka dostavi do 18. maja 2009., Žalbeno vijeće ocjenjuje da je, u ovim okolnostima, u interesu ekspeditivnosti Suda da se usvoji predloženi pristup. U skladu s tim, Žalbeno vijeće dozvoljava tužiocu da uskrsati pristup materijalu dok Pretresno vijeće u predmetu *Karadžić* ne doneše odluku po tužiočevim zahtjevima za odgođeno objelodanjivanje povjerljivog *inter partes* materijala iz predmeta *Dragomir Milošević*.³³

U svjetlu navedenog, Pretresno vijeće odobrava zahtjev tužilaštva da materijal u vezi sa zaštićenim svjedocima u predmetu *Tolimir* za koje odgođeno objelodanjivanje može biti opravdano bude uskraćen dok Pretresno vijeće koje rješava u predmetu *Karadžić* ne doneše

²⁹ *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po zahtjevu Radivoja Milićića za pristup povjerljivim informacijama, 9. septembar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Milićićem), str. 4; Odluka u vezi s Karadžićem, par.11.

³⁰ Odluka u predmetu *Karadžić*, par. 11. V. takođe, Odluka u vezi s Milićićem, str 4, u kojoj je Žalbeno vijeće konstatovalo da "odluke Pretresnog vijeća mogu podnosiocu zahtjeva pomoći u pripremi njegovog predmeta rasvjetljujući način na koji Pretresno vijeće postupa s pravnim i činjeničnim pitanjima koja bi mogla biti zajednička za oba predmeta".

³¹ V. Odluka u vezi s Karadžićem, par. 11.

³² *Ibid.*

³³ Odluka u vezi s Karadžićem, par. 14.

odluku po zahtjevu tužilaštva za odgođeno objelodanjivanje povjerljivog *inter partes* materijala iz predmeta *Tolimir*.

20. Pretresno vijeće napominje da, na osnovu pravila 75(F), zaštitne mjere koje su na snazi u predmetu *Tolimir* treba da se primjenjuju na svaki materijal koji bude objelodanjen Karadžiću.

21. Najzad, Pretresno vijeće napominje da Karadžić izričito traži da mu se na kontinuiranoj osnovi omogući pristup povjerljivom materijalu tokom pretpretresnog i pretresnog postupka. U principu, Pretresno vijeće se radije opredjeljuje za to da pristup materijalu ograniči do dana podnošenja zahtjeva (ili odluke po tom zahtjevu).³⁴ Međutim, kao pitanje ekonomičnosti sudskog postupka, i na osnovu konkretnih okolnosti u oba predmeta – početak suđenja u oba predmeta očekuje se u bliskoj budućnosti – Pretresno vijeće smatra da pristup povjerljivom materijalu u predmetu *Tolimir* treba odobriti Karadžiću i njegovom timu odbrane na kontinuiranoj osnovi.

22. Pretresno vijeće je svjesno toga da u predmetu *Tolimir* još nisu prihvaćeni nikakvi dokazi i da, stoga, u ovom trenutku nema povjerljivog dokaznog materijala. Međutim, dokazi će biti prihvaćeni kada za to dođe vrijeme i, u skladu s ovom Odlukom, Karadžić će imati pristup na kontinuiranoj osnovi. Pretresno vijeće podsjeća da je Žalbeno vijeće konstatovalo da će Karadžić biti u stanju bolje da shvati i koristi povjerljivi dokazni materijal u predmetu *Dragomir Milošević*, kao što su dokazni predmeti i trenskripti svjedočenja, ako bude imao pristup dokumentima, podnescima, odlukama i transkriptima pretresa u vezi s tim materijalom³⁵ i da je primjenjivi standard samo to da li postoje "dobri izgledi" da će povjerljivi materijali suštinski pomoći strani koja traži pristup da pripremi svoju tezu.³⁶ Postoje dobri izgledi da će povjerljivi materijali koji nisu dokazni a koji su do sada podneseni u predmetu *Tolimir* suštinski pomoći Karadžiću u tome što će on biti u stanju bolje da shvati i koristi povjerljivi dokazni materijal koji će mu biti dostavljen kada za to dođe vrijeme u budućnosti. Stoga Pretresno vijeće ne prihvata tvrdnju tužilaštva da je Zahtjev preuranjen s

³⁴ V. u tom pogledu *Tužilac protiv Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Odluka po Zahtjevu Jovice Stanišića za pristup povjerljivim materijalima u predmetu *Karadžić*, 20. maj 2009., par. 18.

³⁵ Odluka u vezi s Karadžićem, par. 11.

³⁶ Odluka u vezi s Karadžićem, par. 11.

obzirom na fazu postupka na osnovu toga što nikakav dokazni materijal još nije uvršten u spis.³⁷

IV. DISPOZITIV

23. Iz gorenavedenih razloga, na osnovu pravila 54, 69, 70 i 75 Pravilnika, Pretresno vijeće ovim djelimično **ODOBRAVA** Zahtjev i **NALAŽE** kako slijedi:

1. Na kontinuiranoj osnovi, u skladu s odredbama i uslovima ove Odluke i izuzev ukoliko drugačije ne odluči Pretresno vijeće, Sekretariat će omogućiti Karadžiću i njegovom timu odbrane, po primljenoj saglasnosti na osnovu pravila 70 gdje je ona obavezna, pristup cjelokupnom povjerljivom *inter partes* materijalu, uključujući sve povjerljive transkripte sa zatvorenih i djelimično zatvorenih sjednica, sve transkripte pretresa na zatvorenim sjednicama, sve povjerljive dokazne predmete, sve povjerljive *inter partes* dokumente i podneske i sve povjerljive odluke Pretresnog vijeća.
2. Tužilaštvo će navesti Sekretarijatu, čim to bude praktično izvodljivo, koji povjerljivi *inter partes* materijal u predmetu *Tolimir* može smjesti biti objelodanjen Karadžiću i koji povjerljivi *inter partes* materijali, ako ih ima, ne mogu smjesti biti objelodanjeni Karadžiću, budući da podliježu odgođenom objelodanjivanju na osnovu neke odluke u predmetu *Karadžić* ili zbog toga što je tužilaštvo zatražilo ili će zatražiti od Pretresnog vijeća u predmetu *Karadžić* da oni podliježu odgođenom objelodanjivanju.
3. Sekretariat će materijal koji ne može biti smjesti objelodanjen u skladu s tačkom 2 gore objelodaniti samo u skladu s odlukom Pretresnog vijeća u predmetu *Karadžić* o odgođenom objelodanjivanju ili samo po obavještenju tužilaštva da je odlučilo da neće pozvati nekog konkretnog svjedoka.
4. Tužilaštvo, Tolimir i njegov tim odbrane će, čim to bude praktično izvodljivo, navesti Sekretarijatu svaki materijal u predmetu *Tolimir* koji je dostavljen na osnovu pravila 70 nakon čega će zatražiti odobrenje davalaca na osnovu pravila 70 za njegovo objelodanjivanje Karadžiću i njegovom timu odbrane i obavijestiti Sekretariat da li je takva saglasnost pribavljenja.

³⁷ Odgovor tužilaštva, par. 8.

5. Sekretariat će uskratiti svaki materijal koji se dostavlja na osnovu pravila 70, koji navedu tužilaštvo, Tolimir i njegov tim odbrane, dok ne bude pribavljena izričita saglasnost davalaca. Ukoliko saglasnost davalaca ne može biti pribavljena za bilo koji materijal koji podliježe pravilu 70, dotični materijal neće biti objelodanjen.
6. Izuzev ukoliko to nije direktno i konkretno neophodno za pripremanje predmeta, i samo po odobrenju Pretresnog vijeća, Karadžić i njegov tim odbrane neće objelodaniti javnosti, sredstvima javnog informisanja ili članovima njegove porodice i prijateljima:
 - a. imena, informacije o identitetu ili mjestu boravka zaštićenih svjedoka u predmetu *Tolimir*, odnosno sve druge informacije koje bi omogućile identifikovanje zaštićenih svjedoka ili koje bi bile u suprotnosti sa zaštitnim mjerama koje su već na snazi, ili
 - b. bilo koji dokaz koji nije namijenjen javnosti (uključujući dokumentarne, audio-vizuelne, fizičke ili druge dokaze) ili bilo koju pismenu izjavu ili ranije svjedočenje zaštićenih svjedoka koji budu objelodanjeni Karadžiću i njegovom timu odbrane, odnosno, u cijelosti ili djelimično, njihov sadržaj.
7. Ukoliko ikakav povjerljivi ili nejavni materijal bude objelodanjen javnosti, Karadžić će obavijestiti svaku osobu kojoj se isti objelodanjuje da joj je zabranjeno da umnožava, reproducuje ili objavljuje dotični materijal ili da ga objelodani bilo kojoj drugoj osobi, kao i da taj materijal mora vratiti Karadžiću kada joj više ne bude potreban za pripremanje predmeta.
8. Ukoliko se neki član Karadžićevog tima odbrane povuče iz predmeta, sav materijal u njegovom posjedu mora biti vraćen Sekretarijatu.
9. U skladu s gorepropisanim modifikacijama, sve druge zaštitne mjere koje su već na snazi u vezi s objelodanjem materijalom ostaju na snazi.
10. Za potrebe ove Odluke:
 - a. Karadžićev "tim odbrane" znači četiri pravna savjetnika, dva koordinatora predmeta i jednog istražitelja koje je imenovao Sekretariat i sve druge koje Sekretariat izričito imenuje u tim odbrane;

- b. "javnost" znači sve osobe, vlade, organizacije, pravna lica, klijente, udruženja i grupe, izuzev sudija Međunarodnog suda i osoblja Sekretarijata, tužilaštva, odnosno Karadžića i njegovog tima odbrane: "javnost" uključuje, između ostalog, porodicu, prijatelje i saradnike Karadžića, kao i optužene u drugim predmetima i postupcima pred Međunarodnim sudom i njihove branioce; i
- c. "mediji" znače osoblje svih vizuelnih, zvučnih i štampanih sredstava informisanja, uključujući novinare, autore, osoblje radija i televizije i njihove predstavnike.

Sastavljeno na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu je engleski tekst mjerodavan.

/potpis na originalu/
Carmel Agius,
predsjedavajući

Dana 9. septembra 2009.

U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]